

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 3 lutego 2022 roku (data prezentaty Biura Podawczego) Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w B. wniósł o ustanowienie kuratora dla nieznannej z miejsca pobytu K. J.. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w B. prowadzi postępowanie w sprawie rozbudowy stacji bazowej telefonii komórkowej usytuowanej na terenie działki nr (...) w miejscowości N. gmina O. i w toku prowadzonego postępowania organ ustalił, iż w obszarze oddziaływania obiektu znajduje się m.in. działka nr (...), która stanowi współwłasność H. J. i K. J.. Z akt ww. księgi wieczystej wynika, iż H. J. zmarł (...) r., a jego spadkobiercami na podstawie ustawy są żona K. J. zamieszkała N. A. (...) T. (...), która nie figuruje w bazie PESEL oraz syn G. J., który zgodnie z uzyskaną z bazy PESEL informacją zmarł (...) r. Wskazano, że brak ustanowienia kuratora w ww. postępowaniu administracyjnym uniemożliwia prowadzenie postępowania w sprawie (k. 1 wniospek)

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ustanowienie kuratora następuje na podstawie art. 184 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z którym dla ochrony praw osoby, która z powodu nieobecności nie może prowadzić swoich spraw, a nie ma pełnomocnika, ustanawia się kuratora. W tym miejscu wskazać należy, że za osobę nieobecną uznaje się osobę przebywającą poza miejscem zamieszkania, której miejsce pobytu nie jest znane oraz osobę, która nie ma miejsca zamieszkania. Zgodnie z art. 184 § 2 k.r.o. kurator powinien przede wszystkim postarać się o ustalenie miejsca pobytu osoby nieobecnej i zawiadomić ją o stanie jej spraw. W przepisie chodzi zatem o podjęcie czynności faktycznych w celu ustalenia miejsca pobytu nieobecnego. Art. 184 § 3 k.r.o. stanowi z kolei, że nie ustanawia się kuratora dla ochrony praw osoby, jeżeli istnieją przesłanki uznania jej za zmarłą. Osoba zaginiona może być uznana za zmarłą, jeżeli upłynęło 10 lat od końca roku kalendarzowego, w którym według istniejących wiadomości jeszcze żyła, jednakże gdyby w chwili uznania za zmarłego zaginiony ukończył 70 wystarczy upływ lat pięciu (art. 29 Kodeksu cywilnego).

Z treści uzasadnienia wniosku wynika, że nieobecna K. J. mieszkała pod adresem N. A. 10, (...) T. (...). Wobec powyższego jej miejsce zamieszkania było znane organowi. Jednocześnie organ nie wykazał (np. za pomocą kierowanej korespondencji pod ten adres) czy podejmował kontakt z nieobecną uczestniczką i czy przyniosło to jakiegokolwiek ustalenia. Nie jest też znane czy w przeciągu 10 ostatnich lat K. J. żyła i czy nie zachodzą już przesłanki do uznania ją za osobę zmarłą. Jednocześnie z powodu braku możliwości ustalenia daty urodzenia K. J. (braku jej numeru PESEL oraz braku danych umożliwiających Sądowi ustalenie jej nr PESEL) nie można w żaden sposób oszacować obecnego wieku K. J., a zatem na ile prawdopodobne jest, że uczestniczka postępowania jeszcze żyje.

W przypadku zaś, gdyby nieobecna nie mieszkała pod wskazanym adresem brak jakichkolwiek danych osobowych, innych niż imię i nazwisko, sprawia, że podstawowe zadanie ciążące na kuratorze dla osoby nieznannej z miejsca pobytu, jakim są starania, zmierzające do ustalenia miejsca pobytu tej osoby i zawiadomienie jej o toczącym się postępowaniu, staje się niewykonalne.

W takiej sytuacji w ocenie Sądu Rejonowego wniosek o ustanowienie kuratora dla osoby nieobecnej należało oddalić.

O kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 520 Kodeksu postępowania cywilnego.

(...)